

Prædiken til sidste søndag efter H3K 2021. Matth. 17,1-9.

Vi løfter hovedet mod lyset i denne tid.

Ser op fra trængslerne, når solen bryder igennem.

Her i Kerte Kirke falder solen ind ad vinduerne på en forunderlig måde, når den rammer på forskellige tider af dagen.

Kirkerummet har vinduer til mange sider, mange muligheder for smukke og sigende mønstre på murene.

I går havde vi dåbsgudstjeneste i en anden af pastoratets kirker.

Mens vi sang den første salme, ”I østen stiger solen op”, faldt sollyset lige ind på den lille dåbsfamilie på første række.

Den omsorgsfulde mor måtte holde salmearket skærmende op for det lille dåbsbarn, så hun ikke blev generet af solen.

Og det var vel bare noget, jeg bildte mig ind, men den 4 måneder gamle baby fulgte tilsyneladende opmærksomt med i salmeteksten.

”I østen stiger solen op:

**Den spreder guld på sky,
går over hav og bjergetop,
går over land og by”.**

Dén har man sunget så mange gange, at der bliver detaljer, man ikke lægger mærke til. Eller: jeg havde i hvert fald ikke bevidst bemærket, at der er et kolon i salmebogen efter første linje.

**”I østen stiger solen op – kolon:
Den spreder guld på sky,”**

Nu er det lidt tarveligt af mig, for I kan jo ikke tjekke det i salmebøgerne, som er gemt væk bag et forhæng her i kirken. Jeg kiggede i den gamle udgave af salmebogen – dér er det et komma, ikke et kolon.

Jeg kan godt lide dét kolon i den nye salmebog: det betyder, at der først er en forudsætning for dét, der skal komme efter kolonnet.

”I østen stiger solen op” – det er forudsætningen for, at der kan blive spredt guld på sky, som vi kan se.

At solen stiger op i øst, med et glimt fra Paradisets kyst – det er forudsætningen for, at solstrålerne kan falde ind ad vores kirkes vinduer og danne mønstre.

Nogle tider på dagen dannes der korsmønstre, nogle gange falder lyset ind på albertavlens farver og gør dem smukke.

Eller vi oplever, at solens stråler rammer et lille dåbsbarn.

Eller en kiste ved en bisættelse i kirken.

Da hilser solen os fra Lysets hjem.

Men det er ikke solen, der er vores Gud.

Gud er Gud. Og Guds skabelse af lyset er forudsætningen for det hele.

Lyset fra Gud oplevede disciplene Peter, Jakob og Johannes den dag, Jesus tog dem med op på et bjerg.

Gud ville vise disciplene, hvem Jesus var. Jesus var lyset, der var kommet til verden.

Jesus blev forvandlet for øjnene af dem, hans ansigt lyste som solen, og hans klæder blev hvide som lyset. Og Moses og Elias fra Det gamle Testamente kom til syne for dem, fordi disciplene skulle have nogen, som de kendte, for at forstå hvem de nu havde foran sig.

Jesus havde den nye pagt med sig. Fra den lysende sky talte Gud selv, ligesom han havde gjort, da Jesus blev døbt:

”Det er min elskede Søn, i ham har jeg fundet velbehag. Hør ham!”

Da blev disciplene bange! De turde ikke længere løfte hovedet og kigge på den lysende Jesus. De faldt ned og kiggede mod jorden.

Måske kan I huske, da Moses havde været oppe på bjerget og havde talt med Gud. Da han kom ned, strålede det fra hans ansigt.

Og sådan taler Det Nye Testamente med rod i Det Gamle Testamente. For at vi skal have noget af det gamle, som vi kender, med for at forstå det nye.

Vi skal forstå, at Jesus Kristus er lyset, der er kommet til verden. Guds Søn.

Og forudsætningen for det hele: da Gud skabte lys af mørke.

Så vi løfter hovedet i denne mørke tid for at se de glimt, der er fra lysets hjem. Glimt af lys, og af håb.

**Derfor bliver også den sidste salme, vi skal lytte til i dag,
Jakob Knudsens ”Se, nu stiger solen”.**

**På flere måder sejler vi i denne tid på det natmørke hav.
Men der har vel aldrig været nogen sejler, der KUN så mørke
og trusler om død, når han stod i natten og kiggede ud over
det mørke hav.**

**Altid var der en stjerne, eller mange. Månen, der dog lyste et
sted.**

**Altid var der en lige netop synlig lysning i horisonten.
Altid var der en egen skønhed i vidderne, i havets mørke.
Og sejleren navigerede efter håbet.**

Vi kommer i land.

**Ligesom vi kommer ned fra bjerget og lyset og opdager, at
Jesus er fulgt med os ned i lavlandet. Med sit lys.**

Amen.

Salmer: 289: Nu bede vi den Helligånd

217: Min Jesus, lad mit hjerte få

754: Se, nu stiger solen